

ΡΕΠΟΡΤΑΖ: ΜΑΡΙΑ ΚΑΛΥΒΙΩΤΟΥ

» **Από τα πρώτα λεπτά** περιπλάνησης στους ορόφους του «Αττικόν», γίνεται αντιληπτό ότι ένα «δεύτερο» νοσοκομείο έχει στηθεί στους διαδρόμους του. Ασθενείς σε ράντζα ή, ακόμη χειρότερα, σε φορεία τοποθετημένα δεξιά κι αριστερά. «Πατέντες» με σωληνάκια να επεκτείνουν την παροχή οξυγόνου έξω από κάθε δωμάτιο νοσηλείας και σίτιση «στο πόδι». Νοσηλεύτριες φροντίζουν ανοιχτά τραύματα στους διαδρόμους και το προσωπικό βρίσκεται επί ποδός, να διαχειρίζεται μια διαρκή κατάσταση «έκτακτης ανάγκης». Ένας από τους παράγοντες που οδηγούν ένα νοσηλευτικό ίδρυμα στα όρια του μπλακ άουτ είναι και η έλλειψη τραυματιοφορέων, που οδηγεί σε τεράστιο κοινωνικό κόστος και σε φουσκωμένους προϋπολογισμούς των νοσοκομείων. Για το μείζον αυτό ζήτημα, βρεθήκαμε στο «Αττικόν» και συζητήσαμε με τραυματιοφορείς και γιατρούς. Η κοινή συνισταμένη όλων όσων μας μίλησαν ήταν μία: Η δημόσια Υγεία πρέπει να εξαιρεθεί από τα Μνημόνια.

Κινδυνεύουν οι ασθενείς

Η τεράστια έλλειψη τραυματιοφορέων στα νοσοκομεία της χώρας και στα Κέντρα Υγείας έχει προκαλέσει μεγάλο πρόβλημα στη λειτουργία τους. Προ δεκαετίας, υπήρχαν 3.500 τραυματιοφορείς πανελλαδικά και σήμερα έχουν μείνει μόλις 900, αφού αρκετοί έχουν συνταξιοδοτηθεί και ποτέ δεν έγιναν νέες προσλήψεις. «Οι ίδιοι οι συνοδοί των ασθενών, οι σκιουριτάδες και οι καθαρίστριες εκτελούν χρέη τραυματιοφορέα», εξηγεί ο πρόεδρος της Ένωσης Τραυματιοφορέων Ελλάδος Γιάννης Πλαγιανάκος. «Δεν υπάρχει ασφάλεια για τον ασθενή. Όταν ένας χειρουργημένος μεταφέρεται, ή ένας πολυτραυματίας, και δεν υπάρχουν δύο άτομα να τον μεταφέρουν με το φορείο, υπάρχει κίνδυνος να του προκληθεί μεγαλύτερη ζημιά».

Στο «Αττικόν», οι οργανικές θέσεις είναι κανονικά 75, ωστόσο υπάρχουν μόλις 20 τραυματιοφορείς, οι οποίοι καλούνται να καλύψουν όλες τις βάρδιες, σε ένα νοσοκομείο με συνολική επιφάνεια κτηριακών εγκαταστάσεων 75.042 τετραγωνικών μέτρων, που λειτουργεί μονίμως με πληρότητα της τάξεως του 130% και εξυπηρετεί όλη τη Δ. Αττική, καθώς και μέρος της Πελοποννήσου και της Στερεάς Ελλάδας. «Σε κάθε εφημερία, οι προσελεύσεις είναι πάνω από 1.100, από τις οποίες 200-240 γίνονται εισαγωγές. Πέρα από τις εφημερίες, σε καθημερινή βάση εξυπηρετούμε πάνω από 1.500 εξωτερικούς ασθενείς», εξηγεί ο Γ. Πλαγιανάκος. «Αν έρθεις μετά τις 8, καροτδάκι δεν βρίσκεις», προσθέτει η κ. Βασιλική, επίσης τραυματιοφορέας στο «Αττικόν».

Το «Αττικόν» στην εντατική!

Δραματικές οι συνέπειες από τις ελλείψεις σε τραυματιοφορείς στο νοσοκομείο της Δυτικής Αττικής

Ο πρόεδρος της Πανελλήνιας Ένωσης Τραυματιοφορέων Γιάννης Πλαγιανάκος επί το έργον

Περιμένοντας ένα κρεβάτι σε αίθουσα νοσηλείας

Χαμένες ζωές στο κατώφλι του νοσοκομείου

Εξαιτίας της έλλειψης προσωπικού, ένα από τα πιο σημαντικά πόστα είναι μονίμως κενό: Δεν υπάρχει τραυματιοφορέας στην υποδοχή να παραλαμβάνει τους ασθενείς. «Στο 'Τζάνειο' πέθανε ασθενής που κατάφερε να φτάσει στο νοσοκομείο με ταξί. Στην είσοδο των ΤΕΠ κατέβηκε ο ταξιτζής να φωνάξει τραυματιοφορέα να τον παραλάβει. Δεν βρήκε κανέναν και πέθανε ο άνθρωπος μες στο ταξί», εξιστορεί ο κ. Πλαγιανάκος και συνεχίζει: «Έγκυος γυναίκα γέννησε στο φορείο, πριν προλάβω να τηνβάλω στο νοσοκομείο, αφού άργησα μισή ώρα να την παραλάβω, καθώς ήμουν απασχολημένος σε έκτακτο περιστατικό», συνεχίζει.

«Δεν νοείται να μην υπάρχει άνθρωπος στην υποδοχή των ασθενών. Πρέπει να είμαστε σε ετοιμότητα», προσθέτει ο Γρηγόρης Καραμούζης, αντιπρόεδρος της Πανελλήνιας Ένωσης Τραυματιοφορέων.

Επικίνδυνες οι συνθήκες και για τους εργαζόμενους

Οι συνθήκες εργασίας σε ένα υποστελεχωμένο ίδρυμα έχουν σοβαρές επιπτώσεις και στην υγεία των ίδιων των τραυματιοφορέων. «Όταν ένας ασθενής είναι υπέρβαρος και με δεδομένο ότι πολλές συνάδελφοι είναι γυναίκες και αναγκάζονται μόνες τους να εξυπηρετήσουν ασθενή, κινδυνεύουν και οι ίδιες», λέει ο κ. Πλαγιανάκος και εξηγεί: «Συνάδελφος, στην προσπάθεια να μεταφέρει μό-

νη της στον αξονικό τομογράφο υπέρβαρο ασθενή, έπαθε αποκόλληση αμφιβλοστροειδούς». Είναι γνωστόν άλλωστε ότι οι τραυματισμοί στη μέση και τον αυχένα, οσφυαλγίες, δισκοπάθεια, κήλες, προβλήματα στα μάτια, είναι συχνά στον συγκεκριμένο κλάδο. «Ο μέσος όρος ηλικίας μας είναι πάνω από τα 50», σημειώνει ο κ. Καραμούζης. «Γι' αυτό ζητάμε νέα άτομα, μόνιμο προσωπικό. Ακόμη και οι συνάδελφοι που ήρθαν από σχολικοί φύλακες, έχουν επίσης μέσο όρο ηλικίας πάνω από 50 ετών».

Δουλεύουμε σε συνθήκες πρωϊκές

«Δουλεύουμε αυτή τη στιγμή σε συνθήκες πρωϊκές. Τα δίνουν όλα για τον λαό του Χαϊδαρίου και της Α-

θήνας, αλλά αισθανόμαστε ξεκρέμαστοι», δηλώνει ο Σωτήρης Τσιόδρας, αναπληρωτής καθηγητής Παθολογίας - Λοιμώξεων, Δ' Πανεπιστημιακή Παθολογική Κλινική, ΠΓΝ «Αττικόν». «Προσπαθούμε να διαχειριστούμε πέντε άνθρωποι ένα περιστατικό επείγουσας μηνιγγίτιδας σε έγκυο και ψάχνουμε να βρούμε μόνοι μας στο νοσοκομείο να τηνβάλουμε. Το νοσοκομείο έχει πλημμυρίσει με περιστατικά γρίπης. Η δημόσια υγεία πρέπει να εξαιρεθεί από τα Μνημόνια. Δεν μπορείς να κάνεις σκόντο στην Υγεία», τονίζει και συνεχίζει: «Χρειάζεται επείγοντως να δουλέψουμε χωρίς δεκανίκια, δεν γίνεται με δύο τραυματιοφορείς που τα δίνουν όλα και δουλεύουν με σπασμένες μέσες».

Η έλλειψη προσωπικού επιβαρύνει τον προϋπολογισμό

Άλλο σημαντικό πρόβλημα είναι ότι επειδή δεν υπάρχουν τραυματιοφορείς να εξυπηρετήσουν τους ασθενείς που νοσηλεύονται, αυξάνεται ο χρόνος και το κόστος νοσηλείας. «Το κράτος τα πληρώνει αυτά», επισημαίνει ο κ. Πλαγιανάκος. Οι ασθενείς παραμένουν στο νοσοκομείο, δεν αδειάζουν τα κρεβάτια και ως αποτέλεσμα, γεμίζουν οι διάδρομοι.

«Αυξάνεται η αναμονή μεταξύ χειρουργικών αιθουσών, δηλαδή χάνεται η δυνατότητα να μπει και τρίτος ασθενής στην ίδια αίθουσα», εξηγεί η ορθοπαιδικός Ανδρονίκη Δράκου. Επίσης, «καθημερινά δεν μπορούν να δοθούν εξιτήρια, αφού δεν υπάρχουν αρκετοί τραυματιοφορείς να μεταφέρουν τους ασθενείς για τις τελικές τους εξετάσεις». «Είναι ξεκάθαρο ότι θα ήταν μειωμένος ο προϋπολογισμός του νοσοκομείου αν έβγαιναν στην ώρα τους τα εξιτήρια, αντί να παρατείνονται για δύο με πέντε ημέρες», προσθέτει ο κ. Πλαγιανάκος.

Μισθοί λιτότητας

Για «μισθούς πείνας» κάνουν λόγο οι τραυματιοφορείς, αφού δεν ξεπερνούν τα 750-800 ευρώ. Ο αντιπρόεδρος της Πανελλήνιας Ένωσης Τραυματιοφορέων κ. Καραμούζης μετρά 21 χρόνια υπηρεσίας και λαμβάνει, καθαρά, 800 ευρώ. Το ίδιο και ο πρόεδρος της Ένωσης, κ. Πλαγιανάκος. «Γνωστός μου στην ίδια κατηγορία, με ίδια χρόνια προϋπηρεσίας, που εργάζεται στο υπουργείο Οικονομικών, παίρνει 1.700 ευρώ μισθό», σημειώνει. Ταυτόχρονα, συμπληρώνει ο κ. Καραμούζης, «δεν τηρείται το ωράριο, δεν υλοποιείται η 12ωρη ανάπαυση μεταξύ των βαρδιών και μπαίνουμε σε παράνομες διπλοβάρδιες, αφού δεν υπάρχει προσωπικό να τις καλύψει». «Κόβουν ρεπό, δεν δίνουν τις άδειες του '14-'15, δεν δίνουν τα δύο ρεπό της εβδομάδας, και δεν πληρωνόμαστε και για όλα αυτά», προσθέτει ο κ. Πλαγιανάκος.